

தமிழர் தன் பழைய இலக்கியங்களிலும் கூட
'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்றுதான் கூறுகின்றனர்

தமிழரின் நேர்மை என்று பார்க்கும் போது தீர
விசாரிக்காமல் தவறான தீர்ப்பு தந்து கோவலனை கொன்ற குற்றத்தை
அரசர் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் உணர்ந்ததும் அவர் உயிர்
தானாகவே அவரைவிட்டு பிரிகிறது.

தனது மகன் ஒரு கன்றை இரக்கமில்லாமல் தேரோட்டி
கொன்ற குற்றத்திற்காக தன் மகனையே தேரோட்டி கொன்ற
அரசர், தன் குற்றத்திற்கு தன் கையையே வெட்டி கொண்ட
பொற்கைப்பாண்டியன் என்று பல உதாரணம் கொடுக்கலாம்.

இவர்கள் வாழ்ந்த காலத்திலேயே கூட நம்ப வைத்த
ஏமாற்றுபவர்களும் கொள்ளையர்களும் வாழ்ந்தார்கள் என்பதையும்
கவனிக்க வேண்டும்.

தமிழருக்கு காதலும் வீரமும் இரு கண்கள் என்பார்.

தமிழரின் வீரம் தலையாலங்கானத்து செருவென்ற
பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைப் பற்றி கூறும் புறநானூறு

"கிண்கிணி களைந்தகால் ஒண்கழல் தொட்டு
குடுமி களைந்தநுதல் வேம்பின் ஒண்தளிர்"

போன்ற சிறுவனான பாண்டியன் இரு சேர, சோழ
அரசர்களையும் ஐந்து குறுநில மன்னர்களையும் புறம்காணும்படி
ஓடவிரட்டி கண்டவெற்றியை கூறுகிறது.

இதே பாண்டியன் தான் பாடிய பாடலில் தான் போரில் தோற்றால்
"குடிபழி தூற்றும் கோலேன் ஆகுசு

புலவர் பாடாது வரைக என் நிலவரை" என்று பாடுகிறார்
கலிங்கத்துப்பரணியில் இரு அரசர்கள் போர்களத்தில் மோதுவது

"அரியினொடு அரியினம் அடர்ப்பபோல்

அரசரும் அரசரும் அடர்க்கவே" என பாடப்படுகிறது.

சோழ அரசர் நலங்கிள்ளி தான் பாடிய பாடலில்

போர்களத்தில் தன்னை எதிர்க்க நினைப்பவன் நிலை

"துஞ்சுபுலி இடறிய சிதடன் போல"

ஆகும் என்று பாடுகிறார்